

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „SPORT POMORSKI“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Groblowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agencjach 2,75 zł. miesięcznie, 8,25 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,11 zł. miesięcznie, 9,33 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 5,00 zł., do Gdańska 4,00 guld., do Niemiec 4,00 mk., do Francji i Ameryki 7,50 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 240.

BYDGOSZCZ, środa dnia 19 października 1927 r.

Rok XXI.

Rokowania handlowe polsko-niemieckie mają być w najbliższym czasie wznowione.

Gdańsk, 17. 10. (PAT) Bawiący w Gdańsku z okazji zjazdu niemieckiego związku piłki nożnej, przewodniczący delegacji niemieckiej do rokowań handlowych z Polską podsekretarz stanu Lewald oświadczył przedstawicielom prasy gdańskiej, że narazie nie może powiedzieć nic konkretnego co do podjęcia rokowań handlowych polsko-niemieckich.

Ponieważ, jak się zdaje — oświadczył Lewald, — także ze strony Polski ujawnia się skłonność do zakończenia wojny celnej, rząd Rzeszy zajmie się w najbliższym czasie zbadaniem podstaw, umożliwiających wznowienie rokowań handlowych polsko-niemieckich.

Berlin, 17. 10. PAT. W związku z przypomnieniem przez jeden z dzienników lewicowych mowy królewieckiej hr. Westarpa, w której oświadczył on, że póki Polska prześladowuje mniejszość niemiecką, nie może być mowy o traktacie handlowym, biuro Wolffa ogłasza dziś notatkę półoficjalną stwierdzającą, że rząd Rzeszy jak dawniej, tak i dziś stoi na stanowisku, iż w sprawie zawarcia traktatu handlowego z Polską mogą decydować tylko momenty gospodarcze. Rokowania mają być w najbliższym czasie podjęte.

Moralne znaczenie naszej pożyczki.

Warszawa, 18. 10. (Tel. wł.) Wysocki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku, oświadczył korespondentowi „Głosu Narodu“, że pożyczka amerykańska świadczy o fachowym ujęciu sprawy i o wysokim poczuciu godności narodowej. Pożyczka ma znaczenie materialne i psychologiczne dla państw sąsiadujących z Polską. Cała operacja jest ogniwem powodzeń, osiągniętych przez Piłsudskiego.

Pożyczka polska będzie kilkakrotnie pokryta.

Warszawa, 18. 10. (Tel. wł.) Byli min. Gliwic, obecnie dyrektor Banku Handlowego w Warszawie, której to instytucji powierzono wyłożenie subskrypcji pożyczki w wysokości 1-go miliona dolarów jako część ogólnej pożyczki amerykańskiej, oświadczył, że na skutek ogromu licznych zgłoszeń transakcja Polska będzie kilkakrotnie pokryta.

Pochwała Younga dla Polski.

Warszawa, 18. 10. (Tel. wł.) Donoszą z Nowego Jorku, że członek Komisji Reparatyjnej Young oświadczył, iż 7-o proc. pożyczkę polską w wysokości 45 milj. dolarów podpiszą w pierwszym rządzie farmerzy, kupcy i przemysłowcy. Uczynią to we własnym interesie, gdyż produkty ich w krajach, nie posiadających ustalonej waluty, nie mogą uzyskać właściwej ceny ani pożądanego zbytu. Stany Zjednoczone udzielają obecnie kredytu Polsce, która o własnych siłach zdołała zrównoważyć budżet, dając przez to dowód, że jest dobrym klientem.

Na jakie roboty pójdzie część pożyczki.

Warszawa, 18. 10. (Tel. wł.) Minister Moraczewski oświadczył współpracownikowi „Kurjera Porannego“, że zagraniczną pożyczkę możnaby użyć na budowę wodociągu na Górnym Śląsku, zbiornika wodnego w Porębie na rzece Sole itd. Konsorcja zagraniczne zgłaszają się celem objęcia różnych robót, ale minister od-

rzucił oferty, gdyż opierały się na tych zasadach, na jakich zaciągnięto pożyczkę państwową. Oferentami byli Włosi i Amerykanie. Na konserwację i budowę szos wnosi minister na rok 28-29 pozycję 33 milj. złotych, t. j. 10 milionów więcej jak w zeszłym roku. Na sercu leży ministrowi zupełna odbudowa wsi; zamierza ją minister przeprowadzić intensywnie.

Bloki prawicowe zwyciężają w wyborach do rad miejskich w b. Kongresówce.

Częstochowa, 18. 10. (AW.) W wyniku wyborów do rady miejskiej, które odbyły się na 49.900 uprawnionych do głosowania 36.600 największą liczbę głosów zgromadziła lista prawicy przeprowadzając 15 radnych (w dawnej radzie 18), P. P. S. 11 (w dawnej radzie 9), N. P. R. lew. 3, partia pracy 2, socjaliści (grupa Drobnera) 2, z list żydowskich żydzi zjednoczeni 6, rzemieślnicy żydowscy 2, Poale Sjon lew. 1 i Bund 1.

Zawiercie, 18. 10. (AW.) Przeprowadzone tu w dniu wczorajszym wybory do rady miejskiej dały wyniki następujące: na 19.000 uprawnionych do głosowania, głosów oddało 12.600, w czem 2.400 głosów unieważnionych, które w ogromnej większości padły na listę komunistyczną. Z list polskich największą ilość mandatów przeprowadził blok prawicowy, uzyskawszy 14 miejsc. PPS. 4, NPR praw. 3, partia pracy 1. Listy żydowskie otrzymały łącznie 5 mandatów. W poprzedniej radzie miejskiej prawica posiadała 10 radnych, PPS. 8, NPR. praw. 5, kluby żydowskie 6.

Wrocław, 17. 10. (PAT.) Wybory do rady miejskiej miasta Wrocławka, które odbyły się 16 bm., dały następujące wyniki: PPS. 8 mandatów, Bund 2, Poale Sjon lewica 1, Poale Sjon prawica 1, Polski Gospodarczy Komitet Wyborczy 15, Bezpartyjne Zjednoczenie Wyborcze (mniejszość niemiecka) 1, Demokratyczny Komitet Wyborczy 2, Żydowski Blok Narodowy (sjonisci) 3, ortodoksi żydowscy 1.

Na 28.365 uprawnionych do głosowania w wyborach wzięło udział 18.615. Nieważnych głosów oddano 2.445, z czego 2.420 padło na unieważnioną listę t. zw. opozycji robotniczej.

Brześć Kujawski, 17. 10. (PAT.) Wybory do rady miejskiej, które odbyły się w niedzielę 16 bm. dały następujące wyniki: Partia Pracy 5 mandatów, Ch. D. 6, Bund 1, Sjonisci 1, N. D. 1. Na 2.633 uprawnionych do głosowania w wyborach wzięło udział 1.756. Unieważnionych zostało 207 głosów, z czego 200 padło na unieważnioną listę t. zw. opozycji robotniczej.

Uchwała Rady Ministrów. Zmiana godzin urzędowania: od 8,30 do 15,30.

Warszawa, 17. 10. (PAT) W poniedziałek 17 bm. o godz. 5 po poł. odbyło się pod przewodnictwem p. wicepremiera Bartla posiedzenie Rady Ministrów, na którym załatwiono porządek dzienny, złożony z 65 punktów. M. in. Rada Ministrów przyjęła projekt rozporządzenia w sprawie zmiany od dnia 1 listopada br. czasu urzędowania. Czas ten określony został na godzinę od 8,30 do 15,30. Przyjęto również projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych oraz projekt rozporządzenia o targach i wystawach gospodarczych. W końcu Rada Ministrów powzięła uchwałę w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników państwowych, jak również postanowiła zrównać pobory funkcjonariuszów straży celnej z poborami podoficerów K. O. P. przez co funkcjonariusze ci uzyskają zwykłą poborów około 25%.

Warszawa, 18. 10. (tel. wł.) Z powodu zajść w Banku Dyskontowym odbędzie się jutro generalny strajk we wszystkich bankach warszawskich.

Rządy Waldemarasa zgubą dla Litwy.

Wiedeń, 17. 10. (PAT) „Arbeiter Ztg.“ ogłasza telegram z Rygi o proteście bawiących tam emigrantów litewskich przeciwko terrorowi rządu kowieńskiego. Protest, zwrócony do socjalistów całego świata jest wielkim aktem oskarżenia Smetony i Waldemarasa. W szczególności emigranci litewscy żądają, by państwa bałtyckie zerwały stosunki z obecnym rządem litewskim, uważając to za jedyny sposób ratowania przyszłości Litwy.

Włochy potępią politykę rządu kowieńskiego.

Rzym, 17. 10. PAT. Pomimo oficjalnego komunikatu, jaki rozesłało poselstwo litewskie, zaprzeczające wiadomościom o terrorze rządu kowieńskiego, stosowanym przeciwko polskiemu szkolnictwu na Litwie — prasa rzymska zamieściła cały szereg artykułów, potępiających politykę i metody rządu litewskiego. Jako pisma, które zamieściły obszernie artykuły o agresywnej polityce Litwy, wymienić należy „Messagero“, „Giornale d'Italia“, „Tribuna“ i „Impero“.

Odsłonięcie pomnika Kościuszki w Bostonie.

Boston, 17. 10. PAT. W uroczystości odsłonięcia pomnika Tadeusza Kościuszki wzięło udział około 50.000 Polaków. Aktu poświęcenia dokonał ks. kardynał O'Connell, poczem odbyła się defilada, w której uczestniczyło 10.000 dzieci polskich i sokoli z 67 orkiestrami i 200 sztandarami. Pomnik Kościuszki ustawiony został w ogrodzie obok pomnika Waszyngtona. W czasie odsłonięcia pomnika wojsko oddało honory. Wieczorem odbył się bankiet, na którym wygłosił prze-

mówienie poseł polski Ciechanowski, gubernator stanu Massachusetts Fuller i przedstawiciele armji. Prezydent Coolidge nadesłał depeszę, którą zebrani powitali owacyjnie. Poseł Ciechanowski w przemówieniu swoim przedstawił olbrzymi rozwój ekonomiczny i kulturalny Polski oraz podkreślił współpracę i przyjaźń, istniejącą między Stanami Zjednoczonymi i Polską. Mowa ta wywarła wielkie wrażenie.

Niemcy budują kolej strategiczną wzdłuż granicy Polski.

Berlin, 17. 10. (AW) Niemieckie Ministerstwo Kolei przystąpić ma w najbliższym czasie do budowy nowej linii kolejowej z Guben nad Nisą do Krzyża (Kreuz) w pobliżu granicy polskiej. Nowa linja przecinająca kilka linii prowadzących do Polski będzie miała pierwszorzędne strategiczno-polityczne znaczenie. Prócz tego skróci ona połączenie Prus Wschodnich z południowo-wschodnimi prowincjami

Rzeszy, a dalej umożliwi nowe międzynarodowe połączenie Rosji z południową Europą przez Prusy wschodnie z pominięciem Polski. Linja ta miałaby iść z Rygi przez Prusy wschodnie, Reichenberg, Pragę, do Wiednia i Włoch. Ten ostatni moment wyłączenia Polski z wielkiego międzynarodowego połączenia ma dla Niemców zasadnicze znaczenie.

Reichswehra jest małą, ale dobrze uzbrojoną armją!

Tak oświadczył wobec Amerykanów szef jej, generał Heye.

Berlin, 17. 10. (PAT) Biuro Wolffa donosi z Nowego Jorku, że przybył tam na pokładzie niemieckiego parowca Hamburg szef Reichswehry gen. Heye. Generał udał się natychmiast w dalszą podróż do Waszyngtonu. W rozmowie z przedstawicielami prasy amerykańskiej na zapytanie, czy Niemcy są uzbrojone oświadczył generał, że sam fakt

odwołania międzysojuszniczej komisji kontrolującej z Niemiec jest dostatecznym dowodem, że Niemcy przeprowadziły zupełne rozbrojenie. Na zapytanie o obecnym stanie Reichswehry generał oświadczył, że Reichswehra jest małą, ale dobrze uzbrojoną armją, której zadanie ogranicza się do celów obronnych.

Kronika telegraficzna.

Rząd nie myśli o zwołaniu Sejmu.

Warszawa, 18. 10. (AW) Mimo upływającego pojutrze terminu 30-dniowego odroczenia sesji sejmowej, w związku z niedyspozycją marszałka Rataja nie zebrało się dotąd Prezydium Sejmu dla powzięcia uchwał co do zwołania Sejmu na pierwsze posiedzenie sesji zwyczajnej. Rząd nie poczynił dotąd żadnych kroków, któreby wskazywały na zamiar zwołania w dniach najbliższych sesji sejmowej.

Stronictwo kat. - lud. dąży do połączenia z Ch. D.

Warszawa, 18. 10. (tel. wł.) Na zebraniu Stronictwa Katolicko - Ludowego w Tarnowie wyrażono hold marszałkowi Piłsudskiemu i Prezydentowi Rzeczypospolitej. Zastanawiano się również nad fuzją z Ch. D. Wniosek ostatni nie uzyskał większości.

Wyzwoleńcy i pepesowcy chcą stworzyć blok wyborczy.

Warszawa, 18. 10. (AW) Pomiedzy władzami P. S. L. Wyzwolenia i P. P. S. prowadzone są pertraktacje zmie-

rzające do stworzenia porozumienia a nawet bloku na zbliżające się wybory do Izby Ustawodawczej. Formy związku wyborczego nie zostały dotąd ustalone. Możliwe jednak, że porozumienie doprowadzi do wystawienia w szeregu okręgów wyborczych wspólnych list.

Marszałek Piłsudski pojedzie do Rzymu z końcem listopada.

Warszawa, 18. 10. (AW) Wczorajsze A. B. C. donosi, iż rokowania pomiędzy rządem polskim a czynnikami watykańskimi w sprawie wizyty marszałka Piłsudskiego w Watykanie trwają nadal. Premier marszałek Piłsudski podczas swej bytności w Rzymie będzie gościem papieża Piusa XI, i nie jest wykluczone, iż marszałek Piłsudski zamieszka w Watykanie. Wyjazd marszałka Piłsudskiego do Rzymu nastąpiłby w końcu listopada.

Epidemia paraliżu dziecięcego w Niemczech wygasa.

Berlin, 17. 10. (PAT) Epidemia Heine - Medina na obszarze Lipska i okolicy wygasa. Dziś podjęta została nauka w szkołach.

Konferencja w sprawie tranzytu przez Niemcy.

Warszawa, 17. 10. (PAT) W dniu 19 bm. rozpocznie się w Berlinie kilkudniowa konferencja kolejowa w sprawie ostatecznego unormowania bezpośredniej komunikacji osobowej i bagażowej między Polską, Anglią, Francją i Belgią tranzytem przez Niemcy.

Księżna niemiecka wychodzi za tancerza zawodowego.

Berlin, 17. 10. (PAT) Dzienniki republikańskie obszernie omawiają sensacyjną wiadomość o tem, że siostra byłego cesarza Wilhelma księżna Wiktoria, licząca 62 lata zamierza w najbliższych dniach wejść w związek małżeński z młodym emigrantem rosyjskim 23-letnim Zubkowem, z zawodu tancerzem, który ostatnio pędził w Berlinie dość awanturczy żywot.

80 000 górników strajkuje na Łużycach.

Berlin, 17. 10. (AW) Dziś rozpoczął się zapowiadany strajk we wszystkich kopalniach węgla brunatnego w środkowych Niemczech i na Łużycach. Strajkuje 80.000 górników, co stanowi 90% wszystkich górników zajętych w kopalniach. Strajk będzie trudno złagodzić, gdyż M-stwo Pracy nie chciałoby dopuścić do podrożenia węgla w handlu detalicznym, godząc się na podwyżkę cen loco kopalnia, jednakże kosztem handlu hurtowego, który zdaniem M-stwa ciągnie zbyt wysokie zyski. Berlin posiada zapasy starczające na 14 dni.

Dziesięciolecie Sowietów.

Uroczystości bolszewickie w gmachu Dumy.

Leninogród, 17. 10. AW. Z okazji 10-lecia istnienia republiki sowieckiej odbyło się w salach dawnej Dumy uroczyste posiedzenie obu Izby Komitetu Wykonawczego w obecności 450 delegatów w barwnych strojach narodowych. Fronton pałacu tonął cały w czerwonych sztandarach. Rząd sowiecki zjawiał się w komplecie, przybywszy z Moskwy. Również loża dyplomatyczna była wypełniona. Przywódcy opozycji Trocki, Zinowjew zajęli miejsca na uboczu. Uroczyste posiedzenie zagalął prezes Wszechzwiązkowego CIKA Kalinin, poczem Rykow wygłosił wielką mowę polityczną, w której zobrazował dziesięć lat istnienia Związku Republiki sowieckich oraz wyłożył zadania polityki Sowietów na przyszłość. Celem Związku, mówił Rykow, nie jest dążenie do ekspansji, lecz w pierwszej linii pokojowa rozbudowa gospodarcza Związku oraz stworzenie nowego, socjalistycznego społeczeństwa. W dalszym ciągu posiedzenia przyjęto jednogłośnie wśród oklasków manifest Centralnego Komitetu, w którym jako naczelne zadanie podkreśla się wzmocnienie armii sowieckiej wobec zakusów państw imperialistycznych przeciwko Rosji. W dal-

szym ciągu manifest zawiera szereg punktów, które przewidują: zmniejszenie czasu pracy z 8 na 7 godzin dziennie, zwiększenie subsydjów rządowych na budowę mieszkań robotniczych o 50 milj., zwolnienie od podatków małych włościan, zniesienie długu i zaległości podatków dla poszkodowanych klęskami nieurodzaju, wypracowanie ustawy o emeryturach dla urzędników i biednych włościan, zwiększenie subsydjów na budowę szkół o 15 milj., podwojenie funduszu inwalidzkiego, zniesienie kary śmierci za przestępstwa karne oraz złagodzenie kar dyscyplinarnych i sądowych. W dalszym ciągu obrad, które trwać mają 5 dni, przewidziana jest mowa Lunaczarskiego i Kujbyszewa.

Znamienne jest, że Rykow nie wspominał o wywołaniu rewolucji w krajach zachodniej Europy, natomiast prawił o pokojowej rozbudowie gospodarczej Związku. Dowodzi to, że Sowiety znalazły się w opałach. Tem też tłumaczą się owe obietniczki dla robotników o 7 godz. dniu pracy, o budowie domów, zniesieniu kary śmierci za gwałty i rozboje.

W sporze o Rakowskiego Sowiety ustąpiły.

Odpowiedź rządu moskiewskiego na notę francuską.

Moskwa, 16. 10. (AW) Prasa sowiecka publikuje odpowiedź rządu moskiewskiego opracowaną przez kolegium Komisarjatu Ludowego dla Spr. Zagranicznych, likwidującą długotrwały zatarg pomiędzy Francją a Sowietami o osobę Rakowskiego. W nocie tej rząd sowiecki stwierdza, iż nie kwestjonuje praw Francji do żądania odwołania niewygodnego sobie przedstawiciela, oświadcza jednak, iż jest koniecznością w stosunkach dyplomatycznych uzasadnianie podobnych żądań argumentami rzeczowymi. Z całej korespondencji dyplomatycznej we-

ług noty sowieckiej wynika, iż Rakowski pracował jedynie nad przyspieszeniem rokowań franko - sowieckich w sprawie długu. Rakowski przyznawał słusność rozumowaniu francuskiemu, iż ambasador nie może pracować przeciwko bezpieczeństwu państwa, przy którym został akredytowany. Mimo to rząd sowiecki ze względów oportunistycznych zgadza się na odwołanie Rakowskiego z przedstawicielstwa paryskiego, sądząc, iż w ten sposób zdoła utrzymać normalne stosunki pomiędzy Francją a Sowietami.

Prasa białogrodzka powodem konfliktu między Jugosławją a Włochami.

Echa zamordowania posła albańskiego w Pradze.

Białogród, 17. 10. (PAT) Poseł włoski gen. Bodrero złożył wczoraj wizytę jugosłowiańskiemu ministrowi spraw zagr. Marynkowiczowi, przyczem wystąpił przeciwko zarzutom, które wytoczyła prasa białogrodzka Włochom z racji zamordowania posła albańskiego w Pradze. Poseł włoski zwrócił uwagę na niepożądane skutki, jakie może pociągnąć za sobą dla stosunków między obu państwami takie zachowanie się prasy białogrodzkiej. Rozmowa była

utrzymana w przyjaznym tonie, o tyle jednak miała specjalne znaczenie, że p. Bodrero już przed dwoma dniami podjął kroki, które pozostały jednak bez skutku. Minister Marynkowicz oświadczył w odpowiedzi, że uczynił wszystko, aby wpłynąć na prasę białogrodzką, wskazał jednak na to, że w Jugosławji istnieje swoboda prasy i przypominał zarazem, że prasa włoska w związku z zajściami macedońskimi była wrogo usposobiona dla Jugosławji.

Tsena beg

poseł albański w Pradze czeskiej, który został w tych dniach zamordowany.

Wielki spór o armaty.

Ze starej siedziby Radziwiłłów, Nieświeża, wywieźli Rosjanie w czasie wielkiej wojny stare, historyczne armaty.

Na mocy traktatu ryskiego armaty te zostały przez rząd polski rewindykowane. Zdobią one dziś dziedziniec Zamku królewskiego w Warszawie.

Zdaje się jednak, że i stąd będą usunięte, albowiem sędziwy Lwów przypominał sobie obecnie, że armaty te, pochodzące z w. XVIII, są ściśle związane z bohaterką rolą dziejową tego miasta.

Tymczasem jednak wyłoniły się w sferach miarodajnych różne trudności natury formalnej. Przedewszystkiem jedno z kompetentnych ministerstw z miejsca zgłosiło pretensję o cło, uszczególnione przy przewozie armat przez granicę. Min. skarbu chce za armaty pobrać cło, jak za „maszyny”, bo do tej kategorii zaliczono je na komorze celnej, natomiast dyrekcja zbiorów państwowych oponuje przeciw tej „niesprawiedliwości”, choć opłata celna przez jedno ministerstwo drugiemu jest jedynie formalnością, przypominającą przelawanie z pustego w próżne.

Nowy zjazd konserwatystów.

Warszawa, 18. 10. (tel. wł.) Jutro odbędzie się w Jabłonowie koło Skalatu zjazd konserwatystów ze Wschodniej Małopolski, z udziałem płk. Sławka. Tym razem gospodarzem będzie hr. Dzieduszycki. Przedewszystkiem omawiana będzie kwestja wyborów.

Będą walczyć na prawo i lewo.

Warszawa, 18. 10. (tel. wł.) Zarząd Główny stronnictwa „Wyzwolenie” stwierdził, że stronnictwo nie może uznać poczynań rządu podważających ustalony konstytucyjny ustrój państwowy i popierać coraz to nowe ugrupowania polityczne, nie oparte na żadnych programach ideowych. Rezolucja wypowiada się przeciwko udziałowi przedstawicieli rządu w zjazdach w Dzikowie i Nieświeżu a za utrzymaniem w dalszym ciągu ustalonego krytycznego stosunku do rządu. W drugiej części rezolucji uchwalono wytworzyć nieubłaganą walkę prawicy i Piastowi.

Przeniewierczy senator.

Warszawa, 18. 10. (tel. wł.) Zebranie Koła Ludowego ZLN. w Tarnopolu postanowiło wykluczyć ze swego grona senatora Orwińskiego i wezwać go do złożenia mandatu za nielojalne postępowanie wobec stronnictwa i ustawiczne porozumiewanie się z senatorami.

Ś. p.

L. Weynerowska.

W nocy z poniedziałku na wtorek zmarła po dłuższej chorobie ś. p. L. Weynerowska, żona znanego przemysłowca w Bydgoszczy.

Zmarła swą gorliwą pracą społeczną i narodową zapisała się złotymi głoskami w dziejach naszego miasta i społeczeństwa, któremu służyła z całym zaparciem się siebie.

Śmierć znanej filantropki i działaczki wywołała wielki żal w szerokich kręgach miejscowego społeczeństwa.

Cześć pamięci zacnej Polki!

Niech odpoczywa w 'pokoju!

PROGRAMY RADJOFONICZNE.

ŚRODA, 19 PAŹDZIERNIKA.

POZNAN 280,4 m. 1,5 kw.
12,45—14,00 Koncert południowy tercetu salonowego.
13,00 W przerwie koncertowej notowania giełdy zbożowo - towarowej.
14,00 Notowania giełdy pieniężnej.
17,00—17,25 Lekcja języka francuskiego.
17,45—19,00 Koncert kameralny.
19,00—19,10 Nadprogram.
19,10—19,35 Pogadanka dla dzieci, wygłosi „Wujek Czesio”.
19,35—19,55 Komunikaty gospodarcze.
19,55—20,20 Przegląd nowszych zastosowań i odkryć technicznych, wygłosi inż. Bajkowski.
20,20 Komunikat meteorologiczny.
20,30—22,00 Transmisja koncertu z Warszawy.
22,00—22,20 Sygnał czasu. Komunikat.
22,30—24,00 Transmisja muzyki tanecznej z wianami „Palais Royal”.

ŚRODA, 19 PAŹDZIERNIKA.

WARSZAWA 10 kw. 1111 m.
16,00—16,25 Odczyt pt. „Powstanie szkolnictwa wyższego w Polsce Odrodzonej” wygł. dr. Kazimierz Konarski.
16,40—17,05 Odczyt pt. „Przygotowanie olimpijskie Polski” wygł. p. Marjan Rasse.
17,20—17,45 „Skrzynka pocztowa”, korespondencję bieżącą omówi dr. M. Stępowski.
17,45—18,15 Program dla dzieci.
18,15—19,00 Koncert popołudniowy.
19,35—20,00 Odczyt pt. „Praktyczne znaczenie dla rolnictwa polskiej ustawy o zwalczaniu z różnymi robót zwierzęcych”.
22,30—23,30 Transmisja muzyki tanecznej z „Sali Malinowej” hotelu Bristol.

Sokół Bydgoszcz L. Wszystkich członków gniazda naszego, którzy brali udział w powstaniu Wielkopolskim lub ruchu wolnościowym na Pomorzu w roku 1918 do 1919 prosimy o podanie bliższych danych, celem podania tychże Koła dla badania historii powstania polskiego. Zapisy przyjmuje do 18. bm. zast. sekretarza dr. Długoszewski, ulica Gdańska 165, od godziny 11 do 3.

Dziesięciolecie sądownictwa polskiego.

(Wywiad dla „Dziennika Bydgoskiego” z b. ministrem sprawiedl. p. Wacławem Makowskim, obecnie profesorem uniwersytetu warszawskiego i członkiem Komisji Kodyfikacyjnej.)

W związku z jubileuszem, uroczyste obchodzone obecnie przez sądownictwo polskie z racji dziesięciolecia, które upłynęło od dnia jego powstania po stu latach niewoli, zwróciliśmy się do b. ministra sprawiedliwości profesora W. Makowskiego, z prośbą o udzielenie nam wywiadu.

— Jak powstawało sądownictwo polskie? — pytamy.

— W 1917 r. w styczniu utworzono Tymczasową Radę Stanu na terenie b. okupacji niemieckiej i austriackiej. Wtedy przystąpiono do stopniowego przygotowywania Zarządu Państwa Polskiego. Wbrew znacznym przeszkodom, stawianym przez okupantów, żywiołowy impet społeczeństwa polskiego doprowadził w końcu do ustępstw i do powstania początków administracji polskiej. Pierwszym takim organem państwowym było sądownictwo.

— Kto organizował głównie na samym początku sądownictwo w Polsce?

— Powołano do życia przy Tymczasowej Radzie Stanu (T. R. S.) departament sprawiedliwości, który był właściwie ministerstwem sprawiedliwości. Dyrektorem departamentu mianowano p. St. Bukowieckiego, który był później pierwszym ministrem sprawiedliwości, obecnego prezesa generalnej prokuratury, mnie zaś mianowano wicedyrektorem tegoż departamentu. Prace organizacyjne rozpoczęliśmy w styczniu 1917 r. i to w ten sposób, że rozesłaliśmy ankietę do wszystkich prawników polskich na terenie obu okupacji z zapytaniem, czy gotowi są stanąć do służby w organizującym się sądownictwie i jakiej roli mogliby się podjąć. Otrzymałszy chętnie odpowiedzi od wszystkich prawników, do których zwróciliśmy się. Na terenie organizacji prawniczych omawialiśmy sprawę obowiązku i poświęcenia ze strony prawników wszystkich sił, aby sądownictwo mogło szybko stanąć na wysokości zadania. Utworzyliśmy kilka komisji. Rezultatem ich pracy pod względem ustawowym było przygotowanie rozporządzeń o tymczasowej organizacji sądownictwa polskiego. Rozporządzenie to obowiązuje na terenie b. Kongresówki do dnia dzisiejszego, jako podstawa ustroju sądownictwa. Wydano również szereg ustaw, wprowadzających do kodeksów zaborców, które także zachowały moc obowiązującą po dzień dzisiejszy. Wreszcie w dziedzinie organizacji komisje opracowały skład osobowy wszystkich sądów, dokonały podziału na

okręgi i t. d. We wszystkich tych pracach brałem udział osobiście.

— Kiedy nastąpiło formalne otwarcie sądownictwa?

— Termin otwarcia sądownictwa, po zorientowaniu się w możliwościach organizacyjnych, wyznaczaliśmy na dzień 1-go września 1917 r. Już w lipcu został wydrukowany pierwszy numer Dziennika Urzędowego Departamentu Sprawiedliwości T. R. S., które to wydawnictwo było pierwszym po wskrzeszeniu Polski dziennikiem ustaw. Tam ogłoszono ustawę o organizacji sądownictwa i szereg ustaw przejściowych. W dniu 1-go września otwarto sądy jednego dnia na terenie obydwu okupacji, t. j. na całym terenie, który był wówczas dla nas dostępnym.

— Czy odbyło się to uroczystie?

— W Warszawie trzymaliśmy się w granicach skromności. Uważaliśmy bowiem, że stan okupacji i częściowa zaledwie realizacja naszych postulatów, nie sprzyjały urządzaniu uroczystości ogólnej.

— Jakie elementy złożyły się na utworzenie kadry sądownictwa?

— Powstały one po większej części z adwokatów, po części z prawników, oddających się innym zawodom. Wszyscy ci ludzie, nie będąc zawodowymi sędziami, często poświęcili zajęcia dochodowe dla idei

utworzenia państwowego sądownictwa polskiego i zgłosili się do apelu. Znaczna ich część wytrwała w sądownictwie do dziś dnia i stanowi prawdziwie ideowy element, dobrze już zasłużony i wypróbowany w ciągu ubiegłych lat dziesięciu.

— Panie ministrze, jakież były dalsze etapy rozwoju sądownictwa?

— Dalsze etapy rozwoju sądownictwa można rozpatrywać z dwu punktów widzenia. Rozwój terytorjalny w 1918 r. przyniósł rozszerzenie sądownictwa polskiego na cały teren b. zaboru austriackiego. Następnie został także włączony w ogólną organizację sądową b. zaboru pruski. Trwało to jednak nieco dłużej w związku z ogólną odrębnością administracji pruskiej.

— Kiedy i kto dokonał włączenia w ogólną organizację sądownictwa b. zaboru pruskiego?

— Dopiero w 1922 r., jako ówczesny minister sprawiedliwości miałem szczęście dokonać w Poznaniu definitywnego połączenia administracji sądowej całej Polski i odbyć w tymże Poznaniu zjazd prezesów i prokuratorów sądów apelacyjnych z całego Państwa. Sądownictwo polskie było już wówczas skończoną i sprawnie działającą organizacją. Pod względem osobowym dalszy rozwój sądownictwa szedł w tym kierunku, że po skończonej wojnie znaczna ilość zde-

mobilizowanych z zawodu sędziów, prokuratorów i częściowo adwokatów zgłaszała się do służby w sądownictwie. Cały skład polski sądownictwa b. zaboru austriackiego przeszedł automatycznie do sądownictwa polskiego.

— Jak się to działo w b. zaborze pruskim?

— Właśnie tam najtrudniej było ze zorganizowaniem kadry sądownictwa, gdyż sędziowie-Polacy w b. zaborze pruskim prawie nie istnieli i trzeba było uzupełniać tworzące się sądy prawnikami z b. zaboru (prawie) austriackiego. Wkrótce jednak i te trudności przewyżczono.

— Panie profesorze, jak przedstawia się osobowy skład sądownictwa polskiego w dobie dzisiejszej?

— Dziś sądownictwo polskie składa się zatem z dawnych sędziów, którzy pracowali w sądownictwie jeszcze przed wskrzeszeniem Państwa Polskiego, z prawników, którzy przedtem wykonywali inne zawody, a po 1917 roku weszli do sądownictwa, wreszcie kadry te uzupełnia w coraz większym stopniu młodzież prawnicza, wychowana już w uniwersytetach polskich i poświęcająca się zawodowi sędziowskiemu.

— Czy dopływ młodzieży jest wielki?

— Niestety, dopływ młodzieży jest jeszcze, z powodów łatwo zrozumiałych, stosunkowo zbyt mały. Prawnicy potrzebni są w całym szeregu rozmaitych zawodów i działów służby państwowej. Liczba wychowalców uniwersytetów polskich i procent wśród nich poświęcających się sądownictwu, nie są jeszcze dostateczne. Warunki życia sędziów, ciężka i odpowiedzialna praca i uposażenie często niewystarczające nie stanowią siły przyciągającej w mierze dostatecznej. Spodziewać się jednak należy, że stopniowo zwiększy się dopływ młodzieży i pewne luki w składzie sądownictwa, które dają się obecnie odczuwać, ustąpią.

— Jak by p. minister ocenił obecny stan sądownictwa polskiego?

— Spoglądając wstecz na te 10 lat pracy, jakie sądownictwo polskie ma za sobą, można je ocenić, jak następuje: sądownictwo powstało w warunkach zupełnie niesprzyjających, pod względem osobowym składa się z elementów rozmaitych, operować musi ustawami niedostatecznymi do potrzeb życia, często sprzecznymi z ustawami, pozostałymi po zaborcach, pracować musi w bardzo trudnych warunkach ekonomicznych, pomimo to wszystko niedomagania jego należą

Zabójca Petlury „mścicielem krwi żydowskiej”.

Anglja i Ameryka interesują się procesem.

Paryż, 16. 10. (PAT) Zainteresowanie procesem zabójcy Petlury Schwartzbarta wzrasta z każdym dniem, zwłaszcza w sferach, zainteresowanych w zwycięstwie jednej lub drugiej tezy, które będą bronione podczas rozprawy. Znaczną odłam żydowskiej opinii publicznej szerzy pogląd, że Schwartzbart jest mścicielem krwi żydowskiej, przelanej przez Petlurę. Podobne jest stanowisko kół komunistycznych. Organ komunistów „Humanite” szeroko rozwodzi się o pogromach na Ukrainie, rzekomo dokonywanych z rozkazu Petlury. Również dzienniki rosyjskie różnymi odcieniami zajmują stanowisko wobec Petlury. Lewicowe organy rosyjskie stają przytem na stanowisku

obrońców Schwartzbarta, prawnicowo zaś oskarżają Petlurę o chęć oderwania Ukrainy od Rosji i współdziałania w tym kierunku z Polską. Sfery ukraińskie zwalczają rzucane na Petlurę oszczerstwa, ale, jak widać, nie rozporządzają odpowiednimi ku temu środkami, wobec tego propaganda ich jest o wiele mniej skuteczna. Obrona powołała szereg świadków. Z okazji procesu przybyło do Paryża bardzo wielu specjalnych korespondentów pism ze wszystkich niemal krajów, a szczególnie pism angielskich i amerykańskich. Z Warszawy m. i. przybyli specjaliści korespondenci „Naszego Przeglądu” i „Momentu”.

Dr. ANTONI MARCZYŃSKI

107

„Wyspa Nieznana”

Film fantastyczno-egzotyczny w 2 częściach. (Ciąg dalszy).

— Daj Boże, daj Boże!... Pociesz się, maleńka, że dziś pod wieczór widzimy w pas suchych stepów... Odpoczęłaś już trochę?..

Nie chcąc go martwić, odpowiedziała twierdząco... W tym właśnie momencie rozchyliły się krzaki i krokiem niezbyt pewnym wkroczyło na polanę kilku wyspiarzy pod wodzą wywiadowcy królowej, który już z daleka wołał:

— Dostojny panie! Zdobyłem potrzebne wiadomości...

— Ja także — odparł Henryk spokojnie i rzucił szeptem jakiś rozkaz ośmiu żołnierzom, którzy cały czas pozostali na polanie i nie brali udziału w konszachtach prowadzonych przez „Gryzonia” oraz resztę dobrego towarzystwa. Na dany znak rzucili się na nieprzygotowanych myśliwców, wiążąc ich w tyka. Przerazony „Gryzoń” nie miał swego zdumienia:

— Dostojny panie! Czemu napaadasz tych dobrych, spokojnych ludzi?

— Milcz, łotrze! Tyś także nie lep-

szy... Cóż? Pchniesz mnie nożem w śnie? A ty gałganie jeden będziesz doradzał, by mnie zdmuchnięto za trutą strzałą? — grzmiał Henryk, zwracając się z kolei do starszego wioski.

Wyspiarze oniemieli ze zdziwienia. Skąd ten najeżdźca mógł znać treść ich rozmowy? Przecież nie podслуchiwał chyba, skoro go zastali na samym środku polany, zdala od ściany lasu... Raczej byli skłonni przypuścić, że olbrzym czytał ich myśli. To też stali jak trusie, podczas gdy rozsierdzony „pan dostojny” perorował podniesionym głosem, lub cheplił się naprzemian straszliwie.

Oświadczył im wręcz, że nie tylko zna każde słowo ich rozmowy, ale nawet w myślach czytać umie, więc jeśli im życie miłe, niechaj nic o nich nie myślą. Aby się zaasekurować przed ewentualnymi niespodziankami ze strony tych, którzy nie opuścili zarośli, rozkazał wszystkim jeńców powiązać w ten sposób, że ręce mieli skrópowane na plecach, a na szyjach pętlice, zaciskające się w razie każdej próby ucieczki. Wreszcie zapowiedział, że jeśli choć jedna strzała wypadnie z gęstwiny, zakładnicy będą wymordowani bez litości. Mówił to głosem donośnym, aby mogli słyszeć ci, co pozostali w krzakach i by z obawy o los krewniaków nie rozpoczynali żadnych nieprzyjaznych kroków.

Metoda Henryka okazała się znakomitą, gdyż łowcy z polany nie tylko

nie odważyli się na napad, ale szli wytrwale przed karawaną, by nie dopuścić do jakichś zatargów z mieszkańcami sąsiednich wiossek...

Po dwugodzinnym marszu zaczęły drzewa rzednąć, a ścieżka stała się szersza, wygodniejsza. Mimozy oraz kasje znikły prawie zupełnie, pojawiły się natomiast w dużej ilości krzaki senesu. Zniknęły również powoli kwieciste festony kolczastych baulunji.

Kiedy Henryk zagadnął najstarszego z jeńców, czy teraz dostaną się w stepy, zapytany skurczył się ze strachu:

— Nie, dostojny panie — wybelkotał. Dopiero za laskiem palmowym, do którego właśnie dojeżdżamy...

— Więc iść mi szybciej, lub każe bat ukreślić!...

Nie trzeba było jednak uciekać się do tak radykalnych argumentów. Jeńcy maszerowali wytrwale, zachęcając się wzajemnie do większego pośpiechu.

Niebawem otoczyły idących cienie lasu palm potężnych, niebotycznych. Pnie tych pięknych drzew, masywne, grube w nasadzie zwały się ku górze. Gdyby nie przepyszne, szmaragdowe pióropusze wachlarzowatych liści, można by było wiać ten las zdaleka za jakąś starożytną świątynią o tysiącu kolumn, tak proste były owe palmy. Olbrzymie okiście listowia łączyły się ze sobą gdzieś w wysokościach, tworząc jakby żywy dach. Łączyły się ze sobą, zachodziły na

siebie tak gęsto, że cień panował u stóp olbrzymów, kędy posuwała się mała karawana... Rosła tu trawa, koląca wprawdzie, ale będąca zawsze jeszcze przysmakiem dla niewybrednych podniebień kłapouchów. Tu i ówdzie gnieździły się kwiaty w większych lub mniejszych skupieniach, najczęściej storczyki. Dokoła niektórych pni pięła się w górę pewna odmiana białej orchidei, o kwiatach małych, lecz pełnych, gęsto obok siebie rozsianskich. Te drzewa wyglądały tak, jakby je śnieżny puch obsypał. Pomiedzy starami, olbrzymimi palmami rosły miejscami drzewka młode, ledwie widoczne pod płaszczem powoju, pnących się roślin i przeróżnych pasorzytów. Z konarów i gałęzi spływały aż do ziemi grube sznury ljanów. Gdzieniedzie czaiły się kępy olbrzymich paproci, o liściach postrzępionych misternie.

— Dostojny panie — ośmielił się zauważyć „gryzoń”, skoro odpoczynek w przepięknym zakątku wyspy zaczął się dziwnie przedłużać, — jeżeli mamy stanąć na skraju choćby stepów przed wieczorem, to... to... możemy już ruszać w drogę...

Henryk zwócił się przedewszystkiem do żony. Lecz Eli poblądła nagle, skuliła się i zaczęła drzeć jak listek osiki.

— Tak mi zimno, Henryku... Oh... tak strasznie zimno!... — szeptała, szcękając zębami.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Listy z Anglii.

Zwycięstwo Anglików nad Włochami. — Deszcz, który trwał 60 godzin bez przerwy. — Zmniejszenie się liczby depezy. — Egzamina szoferów. — Długowieczność w Anglii. — Berlin jako symfonia mtejska. — Sprawa wielorybów. — Agitacja za przywróceniem napiwków. — W Palestynie coś się psuje. — Nacjonalizacja kopalni ropy w Argentynie.

Cała Anglia jest od niedzieli w uniesieniu radości, albowiem na wyścigach w Wenecji odnieśli piloci angielscy świetną zwycięstwo nad włoskimi. Stało do startu sześciu pilotów, trzech Anglików i trzech Włochów, wybranych z pośród najlepszych. Z Anglików dwaj dotarli do mety, z Włochów żaden.

Zwycięstwo to dało Anglii siłę do zniesienia katastrofalnej ulew, która trwała bez przerwy sześćdziesiąt godzin. Można sobie wyobrazić, ile wiosek i miast jest zalanych, ile zerwanych mostów, ile spustoszeń na polach, ile zginęło zwierząt domowych i wogóle jakie kolosalne są straty. Dużo także potopilo się ludzi, zwłaszcza dzieci.

Jak grom z pogodnego nieba tak przerażała urzędników telegrafu wiadomość że z N. Rokiem poczta będzie musiała oddać połowę urzędników telegraficznych. Powodem tego jest ten fakt, że publiczność przestaje posługiwać się telegrafem. W roku 1920 nadano 82,500,000 depezy, a w roku 1926 tylko 49,783,000, a więc prawie o 33 miliony mniej. W tym zaś roku w dalszym ciągu spada liczba depezy. Publiczność woli posługiwać się telefonem, bo nietylko prędzej może się skomunikować, ale ma zaraz i odpowiedź na swoje zapytanie. A trzeba wiedzieć, że w Anglii sieć telefonów jest olbrzymia i świetnie prowadzona, a przytem tania.

Odbывают się tu teraz egzamina szoferów, ale bardziej skomplikowane, niż były dotychczas, mianowicie nietylko studują egzaminatorowie wszystkie przymioty i wady wzroku, ale także tak zwaną „reakcję czasu” (reaction time), to jest ile czasu szofer traci na to, aby wrażenie otrzymane przez oko przekształcić się w ruch ręki jego. Przypuścimy, że widzi on na torze człowieka i aby go nie przejechać musi zatrzymać samochód; owoż ile czasu zabierze mu, aby wzrokowe wrażenie przekazać ręce i polecić jej zatrzymanie samochodu. Są osoby, u których to odbywa się momentalnie, z chyżością, która wynosi 35 kilometrów na sekundę; ale są inne, u których odbywa się to tak powolnie, że zaledwie 10 kilometrów na sekundę. Owoż tacy szoferzy są odpalani i nie dostaną świadectwa uzdolnienia.

Ogłoszono teraz sprawozdania statystyczne za rok ubiegły; dały piękne świadectwo postępowi medycyny w Anglii. Okazuje się bowiem, że kiedy jeszcze przed 20 laty mężczyzna urodzony w Anglii miał szansę żyć 48 i pół lat, a urodzony przed 10 laty miał szansę żyć 51 i pół lat, to urodzony w zeszłym roku miał już szansę żyć 55 i pół lat. Kobieta, urodzona przed 20 laty miała szansę żyć 52 lata, przed 10 laty miała szansę żyć 55 lat, a urodzona w zeszłym roku ma szansę żyć 59 i pół lat. Szansa długowieczności jest znacznie wyższa u kobiet niż u mężczyzn i to nietylko w chwili urodzenia, ale we wszystkich okresach życia. Trzydziestoletni mężczyzna ma teraz szansę żyć jeszcze 37 lat, a trzydziestoletnia kobieta ma szansę żyć jeszcze 40 lat. W Polsce tej szansy nie mają, bo u nas higieniczne warunki są znacznie gorsze.

Niemcy postarali się o kolosalną reklamę dla swojego filmu, noszącego tytuł: — „Berlin, to symfonia miejska”. — Tłumy pospieszły do kina, żeby to widzieć i doznały zawodu. Przedewszystkiem utwór ten nie posiada żadnej fabuły. Po podniesieniu kurtyny widzimy pociąg pędzący po

Znowu nadszedł czas

odnowienia przedpłaty „Dziennika Bydgoskiego“ na miesiąc listopad albo na miesiące listopad i grudzień. Czas ten trwa tylko od 15-go do 25-go października br.

Jesteśmy przekonani, że wszyscy nasi dotychczasowi abonenci odnowią przedpłatę „Dziennika Bydgoskiego“ a nadto zachęcą krewnych, sąsiadów, przyjaciół i znajomych, by i oni zapisali „Dziennik Bydgoski“ na listopad.

Kto zapisze „Dziennik Bydgoski“ choć tylko na jeden miesiąc, ten tak się doń przywiąże, że już potem stale abonować go będzie.

Jednajcie nam więc, kochani Czytelnicy, nowych abonentów, a wzrośnie armia dzielnych obywateli kraju.

WIELKI WIEC

Polsk. Stronnictwa Chrześc. Demokracji

odbędzie się w Bydgoszczy w sobotę, dnia 22 bm. o godz. 17 (5) w „Ognisku“ przy ul. Jagiellońskiej. Z referatem przybywa p. wicemarszałek Sejmu poseł Gdyk z Warszawy.

Członków i Sympatyków Chrześc. Demokr. oraz całe obywatelstwo gorąco zachęcamy do jak najliczniejszego udziału w tym wiecu. Zarząd Okręgowy Ch. D.

Czeski kapitał interesuje się Polską.

Organ min. Benesza „Prager Presse“ w artykule wstępnym p. t. „Polens grosser Erfolg“ nazywa pożyczkę polską wielkim sukcesem prestiżu Rzeczypospolitej. Pomimo usilnej nieprzyjznej propagandy, Polska pożyczkę otrzymała, co dowodzi, że amerykańskie koła finansowe są dobrze poinformowane o sytuacji gospodarczej i politycznej państw, ubiegających się o pożyczkę, że oceniają sytuację Polski jako pomyslną. Zachód zbyt pochopnie uważał Polskę za państwo rolnicze o niskiej kulturze rolnej i przemysłowej, zapominając, że Polska posiada silnie rozwinięty przemysł ciężki i rolniczy oraz znaczne bogactwa mineralne. Zbyt wielkie znaczenie przypisuje się również

zatargowi gospodarczemu Polski z Niemcami. Należy zwrócić uwagę, że Polska jest krajem najbardziej zniszczonym przez wojnę, krajem, który przeszedł okres inflacji a stabilizację swojej waluty przeprowadził niemal bez obcej pomocy. Obciążenie podatkowe obywateli w Polsce, jak również jej zadłużenie publiczne, jest jednym z najniższych w Europie. Zainteresowanie się kapitału amerykańskiego Polską jest dowodem zaufania, na który powinien zwrócić uwagę kapitał czechosłowacki, już silnie interesujący się rynkiem polskim. Należy się spodziewać, że nie tylko kapitał ale i siły techniczne Czechosłowacji wezmą udział w odbudowie sąsiedniego zaprzyjaźnionego państwa.

pastem polu o wschodzie słońca i dojeżdżający do dworca. Następny obraz przedstawia miasto budzące się do życia. Ullice są jeszcze puste, tu i ówdzie przebiegnie jakiś kot, a pies za nim pogoni, wiatr poderwie kawałek jakiejś gazety, tu i ówdzie podnoszą żaluzje sklepowe. Zaczyna się ruch, robotnicy idą do fabryk i warsztatów, otwiera się dworzec i wysypuje się z niego publiczność. Dzieci biegają do szkoły, urzędnicy idą do biur, kucharki z koszykami idą na rynek, jada, dorożki i samochody, zjawiają się na trotuarach strojne panie, pojawiają się także elegancy młodzieńcy, rozpoczyna się flirt, zapelniają się restauracje, kawiarnie i piwiarnie, robi się ciemno. zapalają się latarnie, publicz-

ność śpieszy do teatru i na koncerta, na trotuarach flirt urząda orgje, wreszcie publiczność wychodzi z teatrów, ulica pustoszeje i chodzą po niej pijacy, rzeźmieszki i policjanci. Oto i cała symfonia. Za lat kilkadziesiąt może ten obraz dzisiejszego Berlina będzie ludzi interesował, tak jakby nas dzisiaj interesowałby obraz Paryża z przed laty trzystu; ale dzisiejszej publiczności film ten nie zachwyca.

Przybył z południowego bieguna statek Discovery, wysłany tam kosztem towarzystw rybackich dla zbadania, czy się uda rozmnożyć wieloryby, które już są prawie na wymarcie na naszej półkuli. Tak namiętnie polowano na nie w ostatnich kilkunastu latach, że prawie je wytopiono.

A przecież dają one ogromny dochód rybakom. Upolowany wieloryb, to majątek, i to wielki majątek. Już przed kilkunastu laty zaczęły się odzywać głosy, że należy, jeżeli nie zupełnie zakazać polowania na wieloryby, to przynajmniej ograniczyć je do najwyżej dwóch miesięcy w roku. Ale rządy nie potrafiły porozumieć się ze sobą, lekcewały tę sprawę i w końcu, nagle, okazało się, że wieloryb stał się taką rzadkością, iż małowzrocznie, a przepadnie zupełnie. Wtedy same towarzystwa rybackie zajęły się tą sprawą, wyekwipowały okręt „Discovery“, powierzyły go kapitanowi Scottowi, który świetnie prowadził polowania na wieloryby, zaangażowały uczonych ichtyologów (specjalistów rybich) i wysłały do południowego bieguna, aby zbadali, jakie tam są warunki życia wielorybów. Po dwuletnim pobycie w sferach antarktycznych (to jest podbiegunowych południowych) ekspedycja wróciła i wkrótce gunie półn. Pytanie jednak, czy zechcą one wieloryby niż te jakie przebywały przy biegunie południowym, ale są to trochę inne wieloryby, jakie przebywały przy biegunie północnym. Pytanie jednak, czy zechcą one przepłynąć równik, aby się dostać na naszą półkulę, czy odważą się na wędrówkę po wodach gorących, tropikalnych i czy podczas tej podróży będą miały żywność. Bo wieloryby, hołdujące zasadzie, że przeciwności się stykają, karnią się możliwie najmniejszymi rybkami. Gdyby chciały jadać rekiny, to miałyby ich mnóstwo, ale one czują wstręt do tych ludożerców, przytem mają przylek tak ciasny, że nie polknęłyby tego potwora.

Rozpoczęła się tu w prasie agitacja przeciw doliczaniu dziesięciu procent do rachunku w restauracjach jako zapłatę dla kelnerów. Sądziłibyśmy, że demokratyczność, będąca teraz wszędzie w modzie, może jako ważny argument zapisać na swoją korzyść to skasowanie napiwków. Tymczasem są ludzie, którzy tęsknią za niemi, ale na szczęście nie kelnerzy, tylko magnaci, którzy pragną, aby kelner w restauracji płaszczył się przed nimi. Ich to oburza, że traktuje ich jako ludzi równych sobie.

W Palestynie coś się psuje. W zeszłym roku więcej żydów wyjechało z niej, niż przybyło nowych.

W Argentynie socjaliści biorą górę. Izba deputowanych pod ich wpływem uchwiliła nacjonalizację źródeł ropy. Spodziewają się jednak, że senat jako mądrzejszy, odrzuci tę ustawę.

Elektryczne Przyrządy dla Gospodarstwa Domowego

odkurzacze, garnki, Kuchenki, żelazka do prasowania, poduszki itp.

Żądajcie

Światowej marki

Protos

wyrób zakładów Siemens-Schuckert.

Do nabycia we wszystkich odpow. interesach.

Dr. med. Stefan Bogusławski
 Specjalista chorób nerwowych. Elektrolecniczo
 Przyjmuje od godz. 4-6.
 Toruń, ul. Piernikarska 1 (róg ul. św. Jakóba).
 (2494)

Obwieszczenie. W postępowaniu upadłościowym względem majątku **St. fana Fischera z Bydgoszczy** przyzwala się na przedsięwzięcie podziału końcowego. Termin końcowy wyznacza się na dzień **11 listopada 1927** o godzinie 11 przed południem w Sądzie Powiatowym w Bydgoszczy, pokój 12. (24918) Bydgoszcz, dnia 12 października 1927. **Sąd Powiatowy.**

Obwieszczenie. W sprawie postępowania upadłościowego nad majątkiem firmy **L. Hempier**, fabryka pojazdów, w **Bydgoszczy**, wyznaczono termin ugody na dzień **8 listopada 1927** o godzinie 11 przed południem w tutejszym Sądzie Powiatowym, pokój 12. Polecenie ugodowe i oświadczenie wydziału wierzyteli zostały wyłożone w sekretaracie Sądu Powiatowego, pokój 9, do wglądu uczestniczącym. (24919) Bydgoszcz, dn. 12 października 1927 r. **Sąd Powiatowy.**

Przetarg.
Państwowy Urząd Budownictwa Naziemnego w Nowemmieście n. Drwęca ogłasza publiczny przetarg ofertowy **na pobudowę 10 domów**

na pięć rodzin dla urzędników Celnych w następujących miejscowościach: 1) Komorniki, 2) Wilamowo, 3) Runienica, 4) Szczepankowo, 5) Pomerki, 6) Zielkowo, 7) Rodzone, 8) Jamielnik, 9) Radomno, 10) Krotoszyn.
 Wydane zostaną wszelkie prace łącznie z dostawą potrzebnego materiału.
 Ubiegający się o wykonanie wyżej wymienionych budowli (każda budowa oddzielnie) otrzymać mogą kosztorysy ofertowe w biurze Państwowego Urzędu Budownictwa Naziemnego w Nowemmieście nad Drwęcą Rynek Nr. 7 za opłatą 5,00 zł (pięć złotych).
 Zamknięte i opieczętowane oferty z napisem: **Oferta na budowę domu dla urzędników celnych w . . .** (podać należy odnośną miejscowość) złożone należy **najpóźniej do dnia 27 października b. r.** do godziny 13-ej w biurze Państwowego Urzędu Budownictwa Naziemnego w Nowemmieście, w którym to czasie nastąpi otwarcie ofert w obecności interesentów. (24881)
 Do oferty należy dołączyć kwit ze złożenia w kasie Skarbowej wadium w wysokości 1% (jeden) od sumy ofertowej w papierach wartościowych lub w gotówce.
 Nowemiasto, dnia 14 października 1927 r.
Państwowy Urząd Budownictwa Naziemnego
 N. Witta

GLÓG
 dzikie róże
 kupuje każdą ilość (24871)
FABRYKA OCTU Runowo Kr.

Oddział w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 15, tel. 2930 i 2931.
 Koncesjonowana i kaucjonowana
Wywiadownia Handlowa
KAZIMIERZA PIECHOCKIEGO
 Rok założenia 1911

Warszawa Marszałkowska 87	Łódź Piotrkowska 15	Poznań 27 Grudnia 15	Katowice Wojewódzka 7
-------------------------------------	-------------------------------	--------------------------------	---------------------------------

Udziela na zasadzie **przyspieszonego systemu** ścisłych informacji o zdolności kredytowej kupców i przemysłowców w kraju i zagranicą.
 Największa handlowa instytucja wywiadowcza w Polsce. — Nowoczesna organizacja. — Przeszło 6000 abonentów. — Bezpośrednia korespondencja między abonentami a poszczególnymi oddziałami. — Wywiady w językach polskim, niemieckim, francuskim i angielskim.
 Na czele kierownictwo pozostaje w rękach właściciela instytucji, Kazimierza Piechockiego, pioniera wywiadu handlowego w Polsce.
 Ceny przystępne. Dla stałych abonentów odpowiedni rabat i specjalne warunki. (24894)

Oddział w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 15, tel. 2930 i 2931.
 Rok założenia 1911

Konkurs.
 Przy Magistracie miasta Bydgoszczy (Gazowni) w. kuje posada
buchaltera-bilansisty.
 Kandydaci ubiegający się o to stanowisko winni wykazać się egzaminem z podwójnej księgowości w jednej ze szkół handlowych oraz odpowiednią praktyką.
 Pobory reguluje się według grupy IX pragmatyki państwowej + 15% dodatku samorządowego.
 Oferty wraz z życiorysem, poparte świadectwami, należy składać **najpóźniej do dnia 25. X. 1927 r.**
Magistrat miasta Bydgoszczy
 (—) Podoski, Radca miejski. (24973)

Akwizytorzy
 zdolni do zbierania abonentów **potrzebni.**
 Zgłoszenia do filii „Dziennika Bydgosk.“
 Toruń, ul. Mostowa 17. (24604)

Poszukiwany zaraz starszy żonaty
SZO FER
 do samochodu osobowego. Jest wolne mieszkanie. Zgłoszenia możliwie w języku niemieckim z podaniem życiorysu i żądanej pensji oraz dołączeniem fotografii pod „H. S. 19“ do eksped. niniejszego pisma. (24819)

FABRYKA MYDIA
 poszukuje na Wielkopolskę **dobrze zaprowadzonego podróżującego**
 z siedzibą w Bydgoszczy. Posada jest stała i dobrze płatna. Oferty z podaniem dotychczasowej działalności uprasza się nadesłać pod „Fabryka mydła“ do biura ogłoszeń „PAR“, Bydgoszcz, Dworcowa 72. (24922)

Handlowiec-bankowiec
 z długoletnią praktyką na stanowiskach kierowniczych, doświadczenia w stosunkami w kraju i zagranicą, **poszukuje odpowiedniego stanowiska.** Łaskawe oferty do filii „Dziennika Bydgosk.“ Toruń, pod „Handlowiec“. (24947)

„UNIA“
 Zjednoczone Fabryki Maszyn Tow. Akc.
Oddz. C. BLUMWE i SYN
BYDGOSZCZ
Traki oraz (24609)
wszelkie maszyny do obróbki drzewa
 Prospekty i kosztorysy bezpłatne. — Na żądanie wizyty inżynierów.

Dlaczego **chemiczne czyszczenie jest konieczne?**
 Dlatego, że tylko **takie** jest czyszczeniem **dezynfekcyjnym**, Dlatego, że wszystko utrzymuje w **pełnej formie i świeżości.**
 Farbiarnia i chem. zakłady czyszczenia
Dr. Proebstel i Ska, Gniezno.
 Filje i Agentury w większych miastach Wielkopolski.
 Filja Bydgoszcz, ul. Gdańska 141.
 Filja Inowrocław, ul. Dworcowa 20. (24897)

Poszukujemy
 na czas kampanji
kierownika parowozu
Cukrownia Unistaw Tow. Akc.
 Unistaw — Pomorze. (24670)

Zastępcy
 z siedzibą w Bydgoszczy poszukuje większa **fabryka przetworów owocowych.** Oferty pod „Odpowiedzialny“ do biura ogłoszeń **Hupczyca w Krakowie, Jagiellońska 7.** (24448)

Aparaty do zapraw
Stoje do zapraw
 oraz wszelkie **części zapasowe.**
 Prosimy zażądać cenniki.
F. KRESKI
 Bydgoszcz, Gdańska 7.
 14 31

OKAZJA!
 Kilka używanych, odnowionych
powozów i bryczek
 (kryte i otwarte) w najlepszym stanie **sprzedawane tanio**
HIPOLIT KOTLIŃSKI
 Handel powozów (24896)
 Grudziądz, ul. Mickiewicza 24, tel. 3.

Szan. Publ. m. Bydgoszczy i okolicy do łask. wiadomości, że z dn. **1. X. 27.** **przejąłem**
skład
 kolonialny i delikatesów oraz artykuły drogerijne po p. K. Figurskim i prowadzę pod własną firmą. Staraniem moim będzie Szan. Klientele przez sumienną usługę, oraz niskie ceny zadowolić. Proszę o łaskawe uwzgl. przedsiębiorstwa kreślę z poważaniem **Rozmiarek, Gdańska 71.** 24820

Obuwie
 dobre i tanie własnego wyrobu poleca
Konieczny, Plac Piastowski, Śniadeckich 22.

Poszukuje się dzielnego **podróżującego**
 z branży mydlarskiej, zaprowadzonego na Pomorzu i okolicy Bydgoszczy na dogodnych warunkach. Łask. zgł. pod „Podróżujący“ do „PAR“ Dworcowa 72. (24921)

Poszukujemy **dzielnego** (24946)
książkowego
 z dłuższą praktyką do kontokorrentu. Piśmienne oferty z podaniem wynagrodzenia i życiorysu prosimy nadsyłać do firmy „Impregnacja“, Jagiellońska 17.

W **środe, dnia 19 bm. wiecz.**
Świnobicie
 (kiszki własnego wyrobu) **Codziennie**
 flaki i nogi wieprz. z kapustą
Ed. Seidatsch, ulica Gdańska nr. 28.

Cena ogłoszeń: 20 groszy za wiersz szer. 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 50 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 90 gr., na dalszych stronach 75 gr. za wiersz szer. 78mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Przy powtórzeniu ogłoszeń udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie zniżki upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarebkowych, Bank Ludowy, Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank M. Stadhagen. — Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.